

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.702.039/2022/25.

A felperes: „BIZALOM” Vagyonvédelmi Szolgáltató Zrt. (1145 Budapest, Torontál utca 34.)

A felperes képviselője: Szöllősi-Baráth Ügyvédi Iroda (1173 Budapest, Összekötő utca 2., ügyintéző: dr. Szöllősi-Baráth Szabolcs ügyvéd)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: Hubáné dr. Szabó Ágnes kamarai jogtanácsos

Alperesi érdekelt: Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. (1062 Budapest, Bajza utca 62.)

Az alperesi érdekelt képviselője: dr. Fülöp Zoltán János ügyvéd (1024 Budapest, Kút utca 5. mfszt. 3.)

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.110/18/2022. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 36.000 (harminchatezer) forint perköltséget, valamint az államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 36.000 (harminchatezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesi érdekelt, mint ajánlatkérő a 2021. november 29-én feladott hirdetménnyel a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított őrzés-védelmi szolgáltatások megrendelése tárgyában. Az ajánlati felhívás alapján a szerződő fél 2 fő személy-és vagyonőr (amelyből 1 főnek biztonságszervező szakképesítéssel vagy azzal egyenértékű képzettséggel kell rendelkeznie) és 2 fő portás biztosítására köteles a megadott munkarend szerinti beosztásban. Az ajánlati felhívás VI.3.9) pont 2. alpontjában az alperesi érdekelt felhívta az ajánlattevők figyelmét a minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsióradíj 2021. évi mértékéről szóló 170/2021. (IV. 9.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: 170/2021. Korm. rendelet) rögzített minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsióradíj 2474,- Ft-os legkisebb mértékére, mely

- mértéket amennyiben az ajánlattevő ajánlata nem éri el, úgy a Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő indokolásadásra fogja felhívni az ajánlattevőt.
- [2] Az ajánlattételi határidőre öt ajánlat érkezett. Az alperesi érdekelt 2022. január 18-án felhívta a felperest és a Mentor West Hungary Zrt-t (a továbbiakban: M. Zrt.) a 170/2021. Korm. rendelet és a Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján indokolásadásra, mert az ajánlatukban foglalt őrzés-védelmi és portaszolgálati díj nem érte el a 170/2021. Korm. rendeletben rögzített legkisebb rezsioradíj 2474,- Ft-os mértékét.
- [3] Az alperesi érdekelt 2022. március 8-án küldte meg az ajánlattevők részére az eljárás eredményét tartalmazó összegezést. Az összegezés szerint érvényes ajánlatot tett a felperes, az M. Zrt. és az S-Group Közép-európai Biztonsági és Védelmi Zrt. (a továbbiakban: S. Zrt.). A többi ajánlattevő ajánlatát érvénytelenné nyilvánította, mert a hiánypótlási felhívásnak és az indokolásadásnak nem tettek eleget. Nyertes ajánlattevőként a felperest jelölte meg.
- [4] Az M. Zrt. 2022. március 21-én előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő az alperesi érdekeltnél, melyben kifejtette, hogy a felperes és az S. Zrt. ajánlata álláspontja szerint érvénytelen.
- [5] Az alperesi érdekelt 2022. március 22-én további kiegészítő indokolásadásra hívta fel a felperest és az S. Zrt-t.
- [6] Az alperesi érdekelt 2022. március 28-án az M. Zrt. előzetes vitarendezési kérelmére adott válaszában helyt adott a kérelemben foglaltaknak és módosította az összegezést, mely szerint a felperes ajánlata és az S. Zrt. ajánlata érvénytelen, az M. Zrt. került nyertes ajánlattevőként kihirdetésre.
- [7] A felperes vonatkozásában az érvénytelenség jogcímeként a Kbt. 73. § (2) bekezdését jelölte meg, miszerint az ajánlat érvénytelen, ha aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz. Hivatkozva a Kúria Mfv.III.10.077/2018. számú ügyben hozott határozatára rögzítette, hogy mivel az ajánlattevők számára a 32 861 01 azonosító számú személy és vagyonőr szakképesítés került előírásra az alperesi érdekelt által, amely alsó középfokú szakképesítés, ekként az ilyen képesítéssel rendelkező szakemberek vonatkozásában az ajánlati ár kalkulációja során az ajánlattevőknek garantált bérminimummal kellett kalkulálni. A felperes az árándokolásban a minimálbér alapján állapította meg az alapbért és azzal összefüggésben a minimálbér szerint alapbér után állapította meg a szabadságot és betegszabadságot, valamint a munkáltatói járulékokat, amelyek a fentebb kifejtettek alapján nem indokolják megfelelően, hogy az ajánlati áron a szerződés teljesítése lehetséges.
- [8] A felperes 2022. március 29. napján jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alpereshez, melyben ajánlatának érvénytelenné nyilvánítását sérelmezte. Álláspontja szerint helyesen járt el a szakképzésről szóló, jelenleg hatályos törvény, valamint a garantált legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimumról szóló kormányrendelet alapján, amikor az alapfokú végzettséggel és szakképesítéssel rendelkező munkavállaló vonatkozásában az ajánlati ár kalkulációja során a kötelező legkisebb munkabért vette alapul, ezért ajánlata nem érvénytelen.
- [9] Az alperes a 2022. május 9. napján meghozott D.110/18/2022. számú határozatában a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította. Indokolása szerint mivel a jelen közbeszerzési eljárás vagyonvédelmi szolgáltatási tevékenységre irányul az őrzés-védelmi feladatok tekintetében, így az őrzés-védelmi óradíj kalkulálása, megajánlása során alapul kell venni a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: SzVMt.) rendelkezéseit, és arra figyelemmel a kötelezően alkalmazandó minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsioradíjat. Utalt arra, hogy maga az alperesi érdekelt is felhívta az ajánlattevők figyelmét az ajánlati felhívásban a 170/2021. Korm. rendeletben rögzített minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsioradíj 2474,- Ft-os legkisebb mértékére.

- [10] Kiemelte, hogy a minimális vagyónvédelmi szolgáltatási rezsiorádij mértékét 2015-től minden évben a Kormány rendeletben meghatározta. A 360/2014. Korm. rendelet rögzítette először a 2015. évre vonatkozó minimális vagyónvédelmi szolgáltatási rezsiorádij mértékét és az azt alkotó egyes elemeket, tételes értékeket. A mellékletben rögzítésre került, hogy a minimális vagyónvédelmi szolgáltatási rezsiorádij egyik eleme az alpbér, melynek összege a 2015. évre vonatkozóan meghatározott és irányadó garantált bérminimum összege volt. Így megállapítható, hogy a minimális vagyónvédelmi szolgáltatási rezsiorádij megállapításánál a garantált bérminimumból kell kiindulni. A Korm. rendelet a rezsiorádij mértékének megállapításánál nem differenciált a képzettségek, szakképesítések szintjei között, nem említi a minimálbér alkalmazásának esetét, lehetőségét a rezsiorádij kalkulálása során az alpbér tekintetében. A Korm. rendelet egyértelműen rögzíti, hogy a vagyónvédelmi szolgáltatási tevékenység esetén irányadó rezsiorádij a garantált bérminimumon (órabérben) alapul, abból kell kiindulni a vagyónvédelmi szolgáltatási rezsiorádij számítása, kalkulálása során. Ugyanígy került minden évben megállapításra az irányadó rezsiorádij.
- [11] Utalt arra, hogy 2022. évtől kezdődően a jogalkotó leegyszerűsítette a minimális vagyónvédelmi szolgáltatási rezsiorádij megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat, és automatikussá tette annak megállapítását. A vagyónvédelmi szolgáltatási rezsiorádij éves változásáról és a megállapítására vonatkozó eljárási szabályokról szóló 374/2021. (VI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 374/2021. Korm. rendelet) 2. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az előző évi rezsiorádij összegét alapul véve a rezsiorádij azzal a %-os mértékkel növekszik, amilyen mértékben nő a tárgyévi garantált bérminimum. Ezen Korm. rendelet előterjesztői indokolása szerint az elmúlt évek tapasztalatai alapján a rezsiorádij tárgyévi összege az adott évre megállapított garantált bérminimum összegét vette alapul, és a rezsiorádij összege a garantált bérminimum órabér alkalmazására irányadó összegének növekményével nőtt meg. Ez egyértelműen azt jelenti, hogy nemcsak a növekmény mértékét adja meg a garantált bérminimum óradijának változása, hanem a rezsiorádijnak az alapját is megadja, a garantált bérminimum óradijából indul ki.
- [12] Mindezek alapján hangsúlyozta, hogy az őrzés-védelmi tevékenység ellátására irányuló közbeszerzésben az óradij számításánál a garantált bérminimumot kell alapul venni, és azzal kell kalkulálni. A jelen ügyben a felperes a 2. értékelési szempont, az őrzés-védelmi díj tekintetében a minimálbért alapul véve kalkulálta a költségeit, és arra alapította a járulékokat, így ezen megajánlása nem megalapozott, nem támasztja alá a szerződés teljesíthetőségét, nem nyújt fedezetet minden kötelezően felmerülő költségre, így az ajánlati ára az őrzés-védelmi díj tekintetében aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz. Ajánlata ebből kifolyólag érvénytelen a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján, melyet jogszerűen állapított meg az alperesi érdekelt.
- [13] Rámutatott, hogy az SzVMt. rendelkezései a vagyónvédelmi szolgáltatási tevékenységre irányuló közbeszerzési eljárásokban kötelezően alkalmazandók, speciális szabályokat határoznak meg, így e körben nem releváns a szakképzettségre, szakképesítésre vonatkozó jogszabályok szerinti vizsgálat.
- [14] A portaszolgálat díja tekintetében rögzítette, hogy az SzVMt. a garantált bérminimummal való kalkulálás kötelezettségét nem alapozza meg. Mivel azonban az őrzés-védelmi díj tekintetében a fentiek alapján a kérelmező ajánlata nem megfelelő, érvénytelen, így a portaszolgálat díjára vonatkozó megajánlásának megfelelése nem releváns.

A felperes keresete, az alperes védirta és az érdekelt nyilatkozata

- [15] A felperes – 13. sorszámú beadványában kiegészített – keresetlevelében kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, perköltségben való marasztalása mellett.

- [16] Álláspontja szerint az alperes megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-át azzal, hogy a tényállást nem tárta fel teljeskörűen, amelynek következtében a jogszabályok tételes rendelkezéseivel ellentétes megállapítást tett, illetve lényeges jogkérdésben nem döntött. Kiemelte, hogy egyrészt a garantált bérminimum összegének alapulvétele vonatkozásában a határozat jogszabályellenes megállapítást tartalmaz, másrészt nem szerepelt a határozatban, hogy mely okból kizárt a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Szkt.) alkalmazása a beszerzés tárgyát képező tevékenység vonatkozásában. Állítása szerint az alperes nem vette figyelembe azokat a tényállási elemeket, amelyek a jogvita szempontjából jelentőséggel bírnak és jogsértő módon nyilvánította alaptalannak a jogorvoslati kérelmét, ezzel megsértette a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat.
- [17] A tényállás nem teljeskörű feltárása kapcsán sérelmezte, hogy a hatósági döntés olyan ténymegállapítás alapján tartalmaz jogkövetkeztetést, amely nem felel meg a megalapozottság követelményének. A megalapozottság – azaz a döntés ténybeli alaposságának – vizsgálatakor azon kérdés eldöntésének ténye bír eminens jelentőséggel, hogy a döntés meghozatalához a döntéshozó vizsgálta-e, hogy a felnőttképzésről, szakképzésről, nemzeti köznevelésről szóló jogszabályokat alkalmazni kell-e a jogorvoslati eljárás alapját képező ajánlatra, illetve amennyiben nem, annak mi a jogi indoka. Álláspontja szerint az alperes döntése nem tárja fel ezen tényt, illetőleg a kérdés tekintetében az alperes határozata jogi indokolást nem tartalmaz, nem adta jogszabályi indokát a felnőttképzési jogszabályok alkalmazása mellőzésének. A határozatból hiányzik az a törvényi hivatkozás, amely alapján megállapítható lenne az SzVMt. lex specialis minősítése. Hiányzik továbbá az ok-okozati összefüggés azon megállapítások között, hogy amennyiben egy jogviszonyra az SzVMt-t kell alkalmazni, akkor az Szkt-t miért nem. Kifogásolta, hogy az alperes nem indokolta megfelelően a döntését abban a tekintetben, hogy az SzVMt. hatálya alatt végzett tevékenységek milyen jogszabályi rendelkezésekre tekintettel minősülnek olyan végzettséget biztosító tevékenységnek, amelyekre tekintettel nem kell alkalmazni az Szkt. 15. § (2) bekezdésében foglaltakat.
- [18] A garantált bérminimum összegének alapulvétele vonatkozásában kifejtette, hogy a 360/2014. Korm. rendelet alapján csak az állapítható meg, hogy a rezsiorádij egyik eleme az alapbér, amelynek összege 2015-ben egy bizonyos összeg volt. Egyik jogszabály sem rögzíti, hogy a garantált bérminimum összege az, amely alapját képezné az óradíjnak, így a vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij megállapítására vonatkozó eljárási szabályokról szóló 162/2014. (VII. 8.) Korm. rendelet sem. Álláspontja szerint ezek a hatálytalan jogszabályok egyébként sem relevánsak a jelen jogvitában.
- [19] Hivatkozott arra, hogy a jelenleg hatályos 374/2021. Korm. rendelet nem összeget, hanem egy számítási módszert rögzít. Az előterjesztői indokolás is azt támasztja alá, hogy rezsiorádjként nem a garantált bérminimum összegét kell alapul venni, hanem a számítási módszer szerint az irányadó rezsiorádij évről évre olyan arányban növekszik, ahogyan a garantált bérminimum órabér növekszik annak előző évi összegéhez viszonyítva. Tehát az óradíj számításánál a garantált bérminimum meghatározott módszer szerinti változását és nem magát a bérminimumot kell alapul venni. Ezért az Szkt. alkalmazása, illetve az annak alapján számított díjazás vizsgálata szükséges.
- [20] Kifejtette, hogy az Szkt. 15. § (1)-(2) bekezdései alapján a szakmai képzéshez kapcsolódóan megszerzett képesítő bizonyítvány államilag elismert, önálló végzettségi szintet nem biztosító szakképesítést tanúsít. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 9. § (5)-(6) bekezdései szerint a szakképesítés, amennyiben azt alapfokú iskolai végzettséggel szerezte meg a munkavállaló, nem jogosít a középfokú minősítésre, mivel a szakképesítés önálló végzettségi szintet nem biztosít. A jelenleg hatályos kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló kormányrendeletet azonban a garantált bérminimum feltételeként előírja „a legalább

középfokú iskolai végzettséget, vagy középfokú szakképzettséget igénylő munkakörben történő foglalkoztatást”.

- [21] Utalt arra, hogy ugyanakkor az SzVMt. nem ír elő középfokú szakképzettséget. A vagyoni tanfolyam iskolarendszeren kívüli szakmai képzés, amelynek elvégzése után képesítő bizonyítványt szerez a vagyonőr, tehát nem szakképzettséget és önálló végzettségi szintet, hanem szakképesítést szerez. A fenti feltételekből megállapítható, hogy a vagyonőri feladatok elvégzéséhez 8 általános iskola (alapfok) elvégzése kötelező. Tehát a vagyonőri tevékenység alapfokú iskolai végzettséggel és – önálló, azaz az alapfokon túli (pl. közép) végzettséget nem biztosító – szakmai képzés keretében megszerzett személy- és vagyonőr szakképesítéssel látható el. Mindezekből az következik, hogy a személy- és vagyonőr szakképesítés nem felel meg sem az iskolai végzettségi követelmény, sem pedig a szakmai képzés felől megközelítve a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló kormányrendeletben meghatározott feltételeknek a garantált bérminimumra vonatkozóan.
- [22] Az alperes védiratában a határozatában foglaltak fenntartásával a kereset elutasítását kérte, perköltséget igényelt.
- [23] Kiemelte, hogy a vagyonvédelmi szolgáltatási tevékenység ellátására irányuló közbeszerzési eljárás különös szabályai az SzVMt. VI/B. fejezetben, a 72/B. §-ban kerültek rögzítésre, melyek kötelezően alkalmazandóak a kifejezetten vagyonvédelmi szolgáltatási tevékenység ellátására irányuló közbeszerzési eljárásokban 2014. február 25-től. Ezen jogszabályhely előírja, hogy a minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsioradíj mértékét figyelembe kell venni az ilyen tárgyú közbeszerzési eljárásokban. Álláspontja szerint a végzettség kérdése az SzVMt. 72/B. § bevezetése óta csak annyiban bír relevanciával, hogy a feladatot ellátó személy a tevékenység végzésére rendelkezik-e jogosultsággal.
- [24] Hivatkozott arra, hogy a 360/2014. Korm.rendelet 1. melléklete nem rögzített egy másik táblázatot a minimálbérrel való kalkuláció esetére, nem adott más lehetőséget és nem differenciált végzettségek, képzettségek szerint éppen azért, mert az volt a célja, hogy egységesen a garantált bérminimummal kalkuláljon mindenki a vagyonvédelmi szolgáltatási tevékenység ellátására irányuló közbeszerzési eljárásban. Ez összhangban van a korábbi (2014. évet megelőző) gyakorlattal is.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [25] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [26] A törvényszék a közigazgatási jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés a) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el tekintettel arra, hogy a felek nem kérték tárgyalás tartását és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [27] A törvényszék az alperesi határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján bírálta el.
- [28] A bíróság a közigazgatási perben azt vizsgálja, hogy az alperes határozata eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerű-e. A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kell bizonyítania.
- [29] A Kúria jogelődjeként eljáró Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 1/2011. (V. 9.) KK véleménye rögzíti, hogy a fél a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát

jogszabálysértésre hivatkozva kérheti; keresetében anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Ezekben a perekben a bíróság elsősorban azt vizsgálja, hogy a határozat megfelel-e az anyagi jogszabályoknak. Önmagában eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott.

- [30] A törvényszék mindenekelőtt a felperes által hivatkozott eljárási jogszabálysértést vizsgálta. A felperes a tényállás nem teljeskörű feltárása kapcsán tulajdonképpen azt sérelmezte, hogy az alperes határozata nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy a felnőttképzésről, szakképzésről, nemzeti köznevelésről szóló jogszabályokat miért nem kell alkalmazni a perbeli esetben.
- [31] A felperesi érveléssel szemben a törvényszék álláspontja szerint az alperes kellő indokát adta annak, hogy miért nem alkalmazható az Szt., illetve az Nkt. A határozat egyrészt a 47. pontban hivatkozott arra, hogy a 360/2014. Korm. rendelet a rezsiorádij mértékének megállapításánál nem differenciált a képzettségek, szakképesítések szintjei között. Másrészt az 50. pontban kifejtette, hogy az őrzés-védelmi óradij megajánlás megfelelőségének megítélése szempontjából az SzVMt. rendelkezései irányadók, azok a vagyoni védelmi szolgáltatási tevékenységre irányuló közbeszerzési eljárásokban kötelezően alkalmazandók, speciális szabályokat határoznak meg, így e körben nem releváns a szakképzettségre, szakképesítésre vonatkozó jogszabályok szerinti vizsgálat. A törvényszék osztja az alperes álláspontját a tekintetben, hogy mivel a vagyoni védelmi szolgáltatási tevékenységre kötelezően alkalmazandó a rezsiorádij, és a rezsiorádijra vonatkozó szabályozások nem tesznek különbséget a rezsiorádij mértékének megállapításánál képzettségek, illetve szakképesítések szerint, és nem is utalnak vissza a felperes által hivatkozott jogszabályokra, így az alperesnek nem kellett vizsgálnia a képzettségre vonatkozó szabályokat. Helytállóan állapította meg, hogy ezek vizsgálata nem releváns. Erre figyelemmel nem kellett részletesebben indokolnia, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályhelyek miért nem alkalmazandók. Így e körben nem állapítható meg eljárási jogszabálysértés.
- [32] Ezt követően a törvényszék az ügy érdemét illetően azt vizsgálta, hogy az alperes jogszerűen állapította-e meg, hogy őrzés-védelmi tevékenység ellátására irányuló közbeszerzésben az óradij számításánál a garantált bérminimumot kell alapul venni, és azzal kell kalkulálni.
- [33] A perbeli közbeszerzési eljárás tárgya őrzés-védelmi szolgáltatás. Az ajánlati felhívás szerint az ellátandó feladat a székhely épület (Budapest VI. ker. Bajza u. 52.) vagyontárgyainak és a székhely épületben található ingóságok védelme és megőrzése, az azokat veszélyeztető, károsító rendkívüli helyzetek, továbbá jogsértő cselekedetek megakadályozása, illetve azok kezelése, a vészhelyzetek megszüntetése, az épületben dolgozók, valamint az ügyfélszolgálatra érkező ügyfelek biztonságának és nyugalmanak biztosítása.
- [34] Az SzVMt. 1. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében a törvény hatálya kiterjed a személy- és vagyoni védelmi tevékenységre. A (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjai szerint e törvény alkalmazásában személy- és vagyoni védelmi tevékenységnek minősül a természetes személyek életének és testi épségének védelme, az ingatlan, illetve ingóság őrzése.
- [35] A fentiek szerint a perbeli közbeszerzési eljárás tárgyát képező őrzés-védelmi tevékenységre kötelezően alkalmazandók az SzVMt. rendelkezései.
- [36] Helyesen mutatott rá az alperes, hogy a vagyoni védelmi szolgáltatási tevékenység ellátására irányuló közbeszerzési eljárás különös szabályai az SzVMt. VI/B. fejezetében, a 72/B. §-ban kerültek rögzítésre. A felperes hiányolta az alperesi határozatból az SzVMt. lex specialis minősítésének a levezetését. Ugyanakkor a határozat 45-46. pontjaiban az alperes megfelelően hivatkozott a vonatkozó jogszabályhelyekre.
- [37] Az SzVMt. 2014. február 25-től hatályos 72/B. § (1) bekezdése alapján, ha a vagyoni védelmi szolgáltatási tevékenységre irányuló közbeszerzési eljárásban a rezsiorádij mértéke önállóan

értékelésre kerül, akkor aránytalanul alacsony árajánlatnak minősül, ha az ajánlattevő által alkalmazott rezsiorádij alacsonyabb a megállapított minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij mértékénél.

[38] Az SzVMt. 76. §-a ad felhatalmazást a Kormánynak arra, hogy a vagyoni védelmi szolgáltatási tevékenységre irányuló közbeszerzés esetén alkalmazandó minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij elemeit rendelettel megállapítsa.

[39] Ezen törvényi felhatalmazás alapján a 360/2014. Korm. rendelet rögzítette először a 2015. évre vonatkozó minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij mértékét és az azt alkotó egyes elemeket. A 2. § rögzítette, hogy a minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij egyes elemeire vonatkozó tételes értékeket az 1. melléklet tartalmazza. A mellékletben rögzítésre került, hogy a minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij egyik eleme az alapbér, melynek összege megegyezett a 2015. évre vonatkozóan meghatározott garantált bérminimum óradijának összegével. Az ezt követő években ugyanezen elv alapján került meghatározásra a minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij mértéke, azaz a garantált bérminimum összegének alapul vételével.

[40] A 374/2021. Korm. rendelet új szabályozási technikát vezetett be. A 2. § (1) bekezdése alapján a rezsiorádij tárgyévire számított összege a 2022. évtől minden évben az előző évben irányadó rezsiorádijnak a tárgyévi garantált bérminimum órabér alkalmazására irányadó összegének előző évhez viszonyított növekménye arányában növelt összege. A 374/2021. Korm. rendelet végső előterjesztői indokolása szerint az elmúlt évek tapasztalatai alapján a rezsiorádij tárgyévi összege a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló jogszabályban meghatározott garantált bérminimum összegét vette alapul, vagyis a rezsiorádij összege a garantált bérminimum órabér alkalmazására irányadó összegének növekményével nőtt meg. Az indokolás alapján egyértelműen megállapítható, hogy a rezsiorádij alapja korábban is a garantált bérminimum óradija volt. Az új jogszabállyal a szabályozási koncepció nem változott, tehát a rezsiorádij alapja továbbra is a garantált bérminimum óradija maradt, csupán a szabályozási technika változott azáltal, hogy a kormány nem hoz minden évben új rendeletet a rezsiorádij mértékéről, hanem a mindenkori minimális rezsiorádiját a garantált bérminimum összegének növekedéséhez köti. Ez tehát nem jelenti azt, hogy a jogalkotó új elvi alapokra helyezte volna a minimális rezsiorádij meghatározását. A jogalkotó az előterjesztői indokolásban maga jelölte ki, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum megállapításáról szóló jogszabályban meghatározott garantált bérminimum összegét vette alapul a rezsiorádij minimális összegének meghatározásánál. Ez azt támasztja alá, hogy a vagyoni védelmi szolgáltatásokra nem alkalmazható a minimálbér. Tévesen értelmezte tehát a felperes az előterjesztői indokolást akként, hogy az azt támasztja alá, hogy rezsiorádijként nem a garantált bérminimum összegét kell alapul venni.

[41] A fentiek alapján, mivel a vagyoni védelmi szolgáltatási tevékenységre kötelezően alkalmazandó a minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij, és a rezsiorádijra vonatkozó szabályozások nem tesznek különbséget a rezsiorádij mértékének megállapításánál képzettségek, illetve szakképesítések szerint, így a perbeli esetben nem kell vizsgálni a felperes által hivatkozott, képzettségre vonatkozó jogszabályokat.

[42] Kiemelendő, hogy az ajánlatkérő az ajánlati felhívás VI.3.9) pont 2. alpontjában külön értékelési szempontként határozta meg az őrzés-védelmi díjat, külön súlyszámmal. Tehát ez a díj önállóan értékelésre került. Az ajánlatkérő a 2. értékelési szempontként megjelölt őrzés-védelmi díj esetében felhívta a figyelmet a 170/2021. Korm.rendeletben rögzített minimális vagyoni védelmi szolgáltatási rezsiorádij 2474 Ft-os legkisebb mértékére. A felperes ennek ellenére nem ezzel, hanem a minimálbérrel számolt az ajánlatában. Így az ajánlati ára az őrzés-védelmi díj tekintetében az SzVMt. 72/B. § (1) bekezdése alapján aránytalanul alacsony

ellenszolgáltatásnak minősült, melyre tekintettel az alperesi érdekelt jogszerűen állapította meg, hogy az ajánlata érvénytelen a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján.

- [43] A fentiekre figyelemmel a törvényszék megállapította, hogy az alperes határozata a keresettel támadott körben nem jogszabálysértő, ezért a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján elutasította.

Záró rész

- [44] A felperes pervesztes lett, ezért a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megtérítésére, amely jogtanácsosi munkadíjból áll. A bíróság a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés *a*) pontja, illetve 3. § (3) és (6) bekezdései alapján, az alperes által előterjesztett költségjegyzék nyomtatványban megjelölt összeghez képest mérsékelt összegben állapította meg, tekintettel arra, hogy az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, és az alperes az eljárás során egy 3 oldalas védíratot, egy 1 oldalas beadványt és egy 2,5 oldalas észrevételt terjesztett elő, összesen 6,5 oldal terjedelemben, melynek elkészítéséhez – figyelembe véve a kereset továbbításához szükséges egyéb előkészítő munkákat is – a törvényszék 6 órai munkavégzést látott szükségesnek.
- [45] A bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban. Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése, a 39. § (3) bekezdés *b*) pontja és a 42. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére.
- [46] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. október 5.

dr. Serestyén Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
előadó bíró

dr. Borsos Krisztina s.k.
bíró